

Met deze reactie maak ik ernstig bezwaar tegen het voorgestelde wetsvoorstel tot strafbaarstelling van het verheerlijken van terrorisme (nieuw art. 132a Sr), het verspreiden van verheerlijkende geschriften (132b Sr) en het openlijk steunen van terroristische organisaties (132c Sr).

1. Schending van vrijheid van meningsuiting – Grondwet en verdragen

Artikel 7 Grondwet waarborgt de vrijheid van meningsuiting en bevat een absoluut verbod op preventieve censuur. Het wetsvoorstel criminaliseert uitingen louter vanwege hun inhoud, zonder dat sprake hoeft te zijn van directe en concrete dreiging, wat neerkomt op ontoelaatbare inperking vooraf. Artikel 10 EVRM en Artikel 19 IVBPR erkennen dat beperkingen op de vrijheid van meningsuiting alleen zijn toegestaan indien: De beperking bij wet is voorzien. De beperking een legitiem doel

dient (zoals nationale veiligheid). De beperking noodzakelijk en proportioneel is in een democratische samenleving. Het EHRM heeft in Handyside t. VK (1976) en Şener t. Turkije (2000) bepaald dat zelfs schokkende of kwetsende meningen worden beschermd, tenzij er een direct en concreet gevaar is voor gewelddadige handelingen. Het wetsvoorstel voldoet niet aan deze noodzakelijkheidstoets, omdat het ook meningen strafbaar stelt die géén oproep tot geweld bevatten.

2. Strijd met het lex certa-beginsel (rechtszekerheid)

Volgens artikel 1 Sr en artikel 16 Grondwet moeten strafbepalingen voldoende duidelijk, voorzienbaar en nauwkeurig zijn (lex certa). De termen “verheerlijken” en “steun betuigen” zijn vagelijk geformuleerd, zonder objectieve criteria. Dit opent de deur naar willekeurige vervolging, afhankelijk van politieke of

maatschappelijke context. Het EHRM heeft in Kokkinakis t. Griekenland (1993) bevestigd dat wetten voldoende voorspelbaar moeten zijn, zodat burgers hun gedrag kunnen afstemmen op wat strafbaar is.

3. Dubbeling en overbodigheid binnen bestaand strafrecht Opruiing en aanzetten tot strafbare feiten zijn al strafbaar gesteld in artikelen 131 en 132 Sr, inclusief bij terroristische misdrijven. Uitbreiding met extra, vaag omschreven delicten vergroot het risico op overcriminalisering en belemmert open maatschappelijk debat, zoals ook door de Raad van State eerder is benadrukt bij vergelijkbare wetsvoorstellen.

4. Gevaar voor chilling effect en oneigenlijk gebruik Het EHRM heeft herhaaldelijk gewaarschuwd dat brede strafbaarstellingen kunnen leiden tot een “chilling effect”, waarbij burgers en

journalisten zichzelf censureren uit angst voor vervolging (Dink t. Turkije, 2010). Het wetsvoorstel kan onbedoeld ook mensenrechtenactivisten, journalisten of wetenschappers treffen die bepaalde politieke groeperingen of gebeurtenissen analyseren of bekritisieren. Conclusie en verzoek Gelet op de schending van: Artikel 7 Grondwet Artikel 10 EVRM Artikel 19 IVBPR Artikel 1 Sr en 16 Grondwet (lex certa-beginsel) ... verzoek ik u het wetsvoorstel in te trekken of ingrijpend te herzien, waarbij: De definities strikt en objectief worden afgebakend. Alleen uitingen die een direct, concreet en aantoonbaar gevaar vormen voor het plegen van terroristische daden strafbaar worden gesteld. Volledig wordt gewaarborgd dat legitieme politieke meningsuiting, onderzoeksjournalistiek en mensenrechtenactivisme niet onder de

strafbaarstelling vallen.